

L'OPINIÓ

ANY V — NUM. 229 — BARCELONA, DIVENDRES, 26 DE FEBRER DE 1932

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Plaça de la Universitat, 6, entresol
Telèfon 24647

IMPREMTA:
Sardenya, 202. — Telèfon, 53703

Els nacionalistes xinesos han expulsat, en un violent combat cos a cos, les forces japoneses que havien aconseguit d'entrar a Kiang-Uan, i han restablert el front defensiu xinès

ELS ORIGENS DE LA REVOLUCIÓ

De tant en tant, s'esdevé un fet que sembla venir a demostrar que els anys passen completament en va, sobretot per als elements de dreta. Ara s'ha produït un fet d'aquest ordre. Es tracta de l'aparició del llibre "Orígenes de la revolució espanyola", del qual n'és autor Mossèn Joan Tusquets. L'èxit de venda que aquest llibre està obtenint, pel que diuen a les llibreries, és una demostració encara, de l'analfabetisme de les classes que passen per cultes d'aquest país, que es llancen afamades a l'adquisició de qualsevol truculència.

Es tracta d'un simple pamflet reaccionari, examinat a demostrar... —que diran els nostres lectors que es proposa demostrar Mossèn Tusquets amb el seu llibre?—, doncs, ni més ni menys, que la revolució espanyola que ha dut la República, és obra... de la Maçoneria.

Exactament com en el segle passat, quan les àretes atribuïen a la maçoneria totes les coses que de mal els hi passaven a causa dels seus errors, per a Mossèn Tusquets no han passat els anys; i en ple 1932, una revolució política per a tornar un règim no pot obrir sinó a les maniobres maçòniques.

Mossèn Tusquets és un capellà abrandat que no ha vist el món per un forat. Joveníssim —no deu passar gaire dels trenta anys—, ha escrit aquest llibre ple de falsedats, convençut en absolut que tenia en les seves mans el secret i la clau de la revolució realitzada el 14 d'abril i de la que s'està realitzant encara. No volem creure en la mala fe; més aviat volem creure en una bona fe tan infantil, que l'ha dut a acceptar per do tot el que li han anat servint els seus amics i coneguts, de cara a demostrar que la que governa avui la República espanyola és la maçoneria. El seu llibre, escrit amb pretensions que havia de caure com una bomba al damunt d'aquest país ple de burgesos esparverats, resulta un llibre per a criatures.

Ja es massa vell atò de donar la culpa de tot a la maçoneria. Avui, atò ja no ja cap sensació, com no en faria cap que algú desenterrés aquell argument tan en boca també en el segle passat (emprat pels de l'altra banda), de donar la culpa de tot al clero. Atò com l'home és fill de les seves obres, els partits polítics, els pobles, i àdhuc podríem dir que les religions, són filles també de les seves obres.

De tot el que avui els passis als catòlics, seria gratuït culpar-ne a altres que a ells mateixos. Ells veuran quins pecats han comès que els hagin dut al seu estat present. Altrament, no poden pas quedar-se, perquè han estat governant fins ara, i si tan bé ho haguessin fet, no els càpiga cap dubte que d'altra manera els hauria anat.

Es massa còmode atò de carregar a altri les culpes del que es produeix per obra pròpia. La justícia dels homes pot ésser, i moltes vegades és, desvencallada. Però les coses que afecten la col·lectivitat, que no són obra d'un home, sinó que neixen com a resultat d'una trajectòria lenta i vasta, per a marcar la qual cada un dels elements que componen la col·lectivitat, hi ha posat àdhuc sense adonar-se'n, la seva petita part d'acció, són sempre filles dels fets, i responen a una justícia immanent que ni volent, l'home podria desmentir cap a cap banda.

Tots els homes que Mossèn Tusquets esmenta en el seu llibre presentant-los com a participants en la maniobra sinistra per a produir la revolució espanyola, es fan un tip de riure quan llegixin el paper important que aquest jove intel·lectual abrandat els fa jugar en l'obra revolucionària, produïda a la llum del dia, sense conciliàmbuls tenebrosos.

La República és obra nostra per acció, però no cal dir que seriem injustos si no expresséssim el nostre agrament als elements monàrquics, catòlics, plutocràtics, militars, que tan activament col·laboraren, amb els seus fets, a crear l'ambient republicà que fes possible la realització de la revolució del 14 d'abril sense sang. Els que eren republicans de temps, com els que no eren de tota la vida, ens sentim dolents de veure que la massa del país no hi creia prou en les excel·lències del règim republicà. Per atò, imaginem Mossèn Tusquets si n'havíem d'estar de contents en veure com gràcies a l'obra reaccionària iniciada podríem dir l'any 17 amb la primera indisciplina militar, fomentada amb una gran constància els anys posteriors amb el règim de llei de fugues, i accentuada del 23 al 30 amb la Dictadura, el país passava a convèncer-se que l'única esperança que li quedava era la República. Seriem uns desagraciats si negàvem a Mossèn Tusquets i als seus amics la part activa que tingueren en l'adveniment del règim nou.

Ara, atribuir la revolució espanyola a la maçoneria, és simplement infantil. Mossèn Tusquets és molt innocent. Sembla estrany que havent fet els seus estudis als jesuïtes, sigui tan poc elèrit.

Manifestacions del ministre d'Estat

LA POLITICA EXTERIOR DEL GOVERN

MADRID, 25. — El ministre d'Estat ha rebut els periodistes que acostumen anar a aquest departament.

Digué que el dil·lus i dimarts, marxarà a Ginebra, perquè el dia tres comença l'Assemblea de la Societat de Nacions convocada a instàncies de Xina, amb caràcter extraordinari per a tractar de la qüestió xino-japonesa.

—Creieu que s'arribarà a una solució? —Com que sóc el primer delegat d'Espanya a la Conferència, no seria disret que jo parlés d'aquest assumpte.

—Quina impressió pot donar-nos respecte a la participació d'Espanya en aquestes conferències? —Segueix la seva marxa normal la Conferència del desarmament. A Espanya li interessa sobretot la participació en aquestes reunions internacionals. Interessa molt que la República espanyola es doni a conèixer a l'estranger, i tingui prestigi i autoritat, mostrant a tots quins són els seus projectes, i quina és la veritable realitat de la vida espanyola.

—L'esmentada realitat es troba amb freqüència, a l'estranger, enfosquida i deformada per certes notícies, per informes tendenciosos i exagerats que posen en un primer pla de la curiositat universal una vga sagant, una alteració de l'ordre públic, o les dificultats que tenim i que no són majors de les previstes en un canvi de règim, el qual no significa simplement una substitució en la forma de govern, sinó que esà renovant el fons mateix de la vida nacional, i posant en un primer pla aquest aspecte, no deixen veure la part important, l'obra sèria, orgànica i constructiva que realitza el Parlament i el poble, per a refer el país i crear un Estat nou i democràtic, que sigui l'esperit modern, les grans virtuts de la raça espanyola.

Aquest treball de la nova Espanya és la que s'ha de donar a conèixer al món.

—Quin interès pot tenir Espanya en... —Si, en el sentit que he exposat abans és molt convenient la intervenció d'Espanya a la Assemblea interna-

EL PARLAMENT DE LA REPUBLICA

La Cambra aprovà ahir la redacció definitiva de la llei sobre el divorci. Els agraris es donaren el gust de fer-la votar normalment i sumaren 23 vots contra 260. - El senyor Maura atacà els projectes tributaris del Govern, i de passada escometé violentament els radicals

Madrid, 25. — Sota la presidència del senyor Besteiro comença la sessió a les quatre i cinc minuts de la tarda.

Al banc blau hi ha el ministre de Marina.

Es llegex i s'aprova l'acte de la sessió anterior.

El senyor FORTELA VALLADARES fa un prec que no s'ha pogut sentir.

El ministre DE MARINA ocupa la tribuna per llegir un projecte de llei que passa a estudi de la comissió corresponent.

(Entra el ministre d'Hisenda).

El senyor JAEN s'interessa per uns documents sobre el subministre de farfanges a l'exèrcit de Marroc que portà a la Cambra en nom de la minoria africana, perquè fossin examinats per la Comissió de Responsabilitats.

També fa un prec al ministre d'Instrucció Pública, perquè es paguin les gratificacions de residència als catòlics als quals se'ls hi deuen.

El senyor SUAREZ PICALLO es lamenta que no hagi estat aplicat el decret que rebaixa l'aranzel en la importació del blat.

També es dirigeix al ministre d'Obres Públiques, sobre l'abandonament d'aquestes a la comarca ferrolana.

Al ministre de Marina demana que s'ocupi de la trista situació en què es troben els pescadors del Ferrol.

El ministre DE MARINA promet ocupar-se d'aquest assumpte.

El senyor FERNANDEZ DE LA POZA demana que es paguin unes finques expropiades a Quintanar, per a construir una carretera.

(Entra el ministre d'Obres Públiques).

Parla de l'abandonament en què s'ha deixat un professor de l'Escola de Comerç, de León, que denuncià certes irregularitats i a conseqüència d'aquesta denúncia, li fou format un expedient, éssent desposseït de la seva càtedra.

El ministre D'OBRES PÚBLIQUES diu que pren nota de tot el que li ha dit el senyor Fernández de la Poza, per a resoldre en conseqüència.

El senyor QUERRA DEL RIO prega a la Presidència que es plantegi davant la Cambra el problema de la situació d'indisciplina en què es troba actualment el cos de Correus.

Com aveng d'aquesta interpellació, pregunta sobre quatre trasllats fets aquests dies per un títol sindical nacional de funcionaris de Correus, que sembla ésser que mereix la benevolència del ministeri de la Governació.

Demana que es portin a la Cambra els expedients, si és que n'hi han, que han motivat aquests trasllats.

Demana també al ministre de la Governació que vingui a la Cambra el fonament de la deportació de Bruno Lladó.

El senyor GALARZA diu que per la seva part està ben disposat sobre aquesta interpellació i prega que quan es plantegi aquesta, estigui present a la Cambra l'antic ministre de Comunicacions senyor Martínez Barrios.

El senyor GIMENEZ formula un prec al ministre del Treball perquè s'interessi sobre la situació de treball i dels sous als empleats de la Companyia Internacional de Wagons-Lits.

Denúncia l'incompliment de les bases de treball per part d'una companyia minera espanyola, i es passa a l'ordre del dia.

LES VOTACIONS PER ENTREBAN-CAR

Es posa a l'aprovació definitiva la llei del divorci, que es sotmes a votació nominal, a petició dels diputats agraris.

Tampoc no és lícit—afegeix—que els catòlics es divorcin.

L'Estat modern democràtic, adopta davant d'aquesta doctrina, l'actitud de no impedir a ningú casar-se segons les seves creences catòliques. Però tampoc no es pot oblidar ningú ésser catòlic si no ho vol ésser.

Acaba dient que aquest és únicament l'abast del seu vot. (Aplaudiments generals).

ELS TRIBUTS RECARREGATS

Segueix el debat sobre el dictamen de la Comissió permanent d'Hisenda, relatiu al projecte de llei elevat els tipus impositius en algunes de les tarifes de les contribucions territorial, industrial, utilitats, drets reals, mines i transports.

El senyor SUAREZ PICALLO consum un torn en contra de la totalitat del projecte.

Parla de les càrregues tributàries que pesen sobre el camperol galic, i diu que no sols no guanyen res sinó que amb el cultiu de les seves terres, en surten perdent.

Això origina l'estat de misèria dels pobles galics.

Afegeix que tot això determina l'emigració de tots els obrers útils de la terra en la qual solament queden els vells, les dones i els nens.

(En aquest moment entra al saló Marcellí Domingo).

Un diputat radical, en veure'l entrar, diu: Ja ha arribat l'amic de Lerroux.

Un altre exclama: Quan és el duel? El senyor SORIANO: Molt agraiat a aquestes mostres d'atenció.

El senyor SUAREZ PICALLO segueix parlant del fet diferencial galic, i diu que el país ha de posar tota la seva atenció.

El senyor CORNIDE l'interessa en nom de la Comissió i diu que si és just atendre la protesta que ha provocat l'anunci d'aquesta pujada d'impostos s'ha de reconèixer també que aquest augment és absolutament imprescindible.

Explica que aquesta reforma té d'ésser de caràcter transitori fins que es refermi la reorganització econòmica i financera.

El senyor MAURRA s'atreveix per a explicar la posició de la seva minoria en aquest assumpte.

Vull abans que tot—diu—expressar aquesta opinió perquè s'han donat interpretacions equivocades a la votació d'ahir en fer-lo contra el vot particular del senyor Marraco.

Diu que el Govern ha comès el màxim error de tàctica.

No creu que la situació de la Hisenda espanyola sigui tan greu com ha dit el ministre d'Hisenda, car pel contrari sosté que no hi ha un país en tot el món que tingui una Hisenda en la immillorable situació en què es troba la Hisenda espanyola.

Creu que el ministre d'Hisenda ha de dir quina és la situació veritat de la Hisenda espanyola, i que el Govern no té cap culpa d'aquesta situació perquè la rebé de la Dictadura.

A la Dictadura, doncs, és a la que s'han de carregar totes les culpes. (Aplaudiments generals).

També opina que ha d'haver-se esposat un pla de reorganització per a dir al contribuent que el sacrifici que se li demana, és solament provisional.

DESORDRES A LA PRESÓ DE MURCIA

Murcia, 25. — El director de la presó ha manifestat que els incidents esdevinguts s'havien reduït a què dos reclusos foren tancats a cel·les de càstig protestant els altres i amenaçant amb declarar la vaga de la fam.

S'ha ordenat que fossin tancats en cel·les de càstig els que més es distingiren en l'aidarull i aleshores alguns amenaçaren amb incendiar l'edifici.

Reforçada la guàrdia exterior de la presó, s'apavagaren els ànims.

Una denúncia del director

Murcia, 25. — El governador ha manifestat que l'ha visitat el director de la presó per a comunicar-li que havia rebut una carta signada per un significat sindicalista amenaçant-lo amb cremar la presó en el cas que es negui la llibertat als seus companys detinguts com a complicats en els incendis del poble Benlajón, durant el darrer moviment en el qual arribaren a tallar els fils de la llum i de la línia telefònica.

fins l'aplicació d'aquest pla, determinat per les possibilitats del temps i de les circumstàncies.

Afegeix que la capacitat tributària d'Espanya, no està ni de molt esgotada. El que succeix, és que se segueix el camí tradicional d'Espanya en el règim de pressupostos i això la República ho havia acabat, i la posició del nostre partit ahir, fou determinada per què veu la necessitat de que tots els assumptes que es projecten tinguin solament un caràcter transitori.

El senyor CASTRILLO interromp i es produeixen forts rumors.

El senyor MAURA afegeix que el ministre féu qüestió de confiança l'acceptació d'aquest vot particular, i això també influïx en la posició del seu partit.

(Rumors i interrupcions dels radicals i es senten algunes veus de: "No ha dit això, no ha dit això".)

Crítica el partit radical per la seva actitud en la sessió passada.

El senyor GUERRA DEL RIO diu que les coses no han succeït tal com ho diu el senyor Maura.

El senyor MARTINEZ BARRIOS: El que succeïx és que estem en vigílies de noces i S. S. vol que nosaltres paguem els dolços.

El senyor MAURA diu que no es casa amb ningú i que pensa romandre solter tota la vida.

Es dirigeix als radicals i els diu que fins la defensa dels interessos de país és una farsa en ells. (Grans rumors i protestes entre els radicals i gans aplaudiments en les fraccions governamentals.)

Segueix dient que el vot del senyor Marraco tractava de deixar la solució pressupostària sense sortida possible.

Es dirigeix al ministre de Finances per preguntar-li quins són els motius d'aquesta nivellació rabiosa que ell pretén.

Diu que això no ho justifica la situació de la moneda.

Altrament, afegeix, el pressupost per molt que hom el vulgui anivellar, es desnivellarà infaliblement, perquè sempre sortiran despeses imprevistes i inajornables.

(El senyor AZAÑA fa un gest com per parlar i l'orador calla.)

El senyor MAURA: Que volia parlar S. S.?

El senyor AZAÑA: No, no.

El senyor MAURA: Es que m'ha semblat que S. S. volia interrompre'm i deixava lloc a la interrupció.

El senyor AZAÑA: Solament voldria dir a S. S. que mentre més dificultats pinti en la nivellació, més necessari és atacar-la.

El senyor MAURRA acaba dient que si el Govern segueix la política pressupostària que demà hauran de seguir les altres fraccions parlamentàries, aleshores el contribuent no resistirà a sacrificar-se.

El ministre DE FINANCES es disculpa de no haver publicat encara la liquidació de l'estat en la Dictadura i va deixar les Finances, perquè no ha aconseguit encara de formar-se una idea total d'allò.

Diu que ha demanat dades a totes les delegacions d'Hisenda, però que es tracta de quelcom molt complicat i que no podria respondre ara si hom el requereix perquè ho fes.

Per exemple, diu, hi ha aquesta caixa ferroviària que és complicadíssima, fins al punt que, malgrat tots els esforços, no he aconseguit de conèixer exactament el seu estat.

El mateix passa amb el problema dels avals, puix que tampoc no m'ha estat possible de posar en clar quins són els avals que l'Estat té en aquest moment, i lamentaria haver d'abandonar el Ministeri de Finances abans de poder explicar en una memòria al país la veritable situació de les Finances i quin era l'estat en què la Dictadura les va deixar.

Replica al senyor Maura i li diu que ell no és pessimista, sinó al contrari, molt optimista.

Creu que Espanya és un dels països que està en millors condicions en aquests moments.

Diu que la cosa que més l'aver-gonyeix és quan l'Estat no pot pagar quelcom, perquè és la cosa més contrària al seu temperament d'home d'affers i d'home de conducta honrada.

D'aquí, afegeix, provenen totes les amargors que he passat al Ministeri de Finances.

El que passa és que l'Estat espanyol, que és solvent, potser el més solvent de tots els Estats del món, es troba en una circumstància sumament estranya, i hi hagué moment en què no podia pagar el que devia.

Altrament, ha de pagar grans endeutaments, i tot això explica la necessitat d'aquest pressupost que s'ha confeccionat.

Jo no he tingut la pretensió de posar sobre el contribuent espanyol la sèrie de tributs necessaris per a liquidar els deutes en un moment.

M'he limitat a començar aquest règim de recarrecs atenent per això les possibilitats d'aquest contribuent.

Diu que ja ho mcomprendrà que ell no ha demanat aquesta elevació impositiva perquè sí.

A mi, afegeix, m'hauria plagut més de dir al país que anava a resoldre tot el problema econòmic sense demanar-li diners.

El senyor MARRACO contesta a les al·lusions que se li han fet en aquest debat.

Diu al senyor Maura que el seu vot particular no fou un acte polític, ja que en aquest cas hauria presentat una proposició de no hi ha lloc a deliberació.

El senyor MAURA remarca la declaració del ministre de Finances que encara no ha pogut posar en clar els estralls causats a les Finances per la Dictadura i convida les classes anomenades conservadores a que meditin tot això molt bé i vegin si no és lamentable que ara tot el país hagi pagat aquella actuació.

Quant al senyor Marraco, diu que cal que cal portar una bona als ulls per no veure el sentit polític del seu acte en la sessió passada.

El senyor AZAROLA rectifica una al·lusió del senyor Maura sobre la baixa de la pesseta.

Diu que aquest problema econòmic és el més greu que s'ha plantejat a la República i molt difícil de resoldre, perquè a cap part del món ningú no sap res d'això.

Diu que la pesseta, en realitat no ha baixat perquè el cost de la vida no ha pujat en relació amb ella.

Altrament, com que a l'estranger han baixat els preus de les coses, resulta que tot és més econòmic, i així no ha canviat res.

El PRESIDENT prega a l'orador que apliqui els principis econòmics que exposa al seu discurs.

El senyor AZAROLA diu que Primo de Rivera havia decidit, per a contenir la baixa de la pesseta, que solament baixés el preu del xampany i dels havans, i es va quedar molt estranyat quan va veure que també baixava el bacallà.

Acaba dient que la pesseta està estabilitzada i que no hi ha per què preocupar-se'n per ara.

El senyor SERRA comença el seu discurs una veu tan baixa, que el president l'invita que s'avanci vers els taulells, fet el qual, la seva veu no es sent des de les tribunes.

El senyor SANTACRUZ, en nom de l'Aspiració "Al Servei de la República", creu que els projectes presentats han d'ésser solament la base de la reorganització econòmica de la República.

Amb això acaba la discussió de la totalitat i comença la de l'artíclel.

L'artíclel primer diu que s'estableix amb caràcter transitori un recarrec addicional d'un 10 per 100 sobre la quota per al Tresor de la contribució territorial, riquesa rústica.

El senyor VILLANUEVA defensa una

EL PLET DELS ABO-NATS DE LA COM-PANYIA TELEFO-NICA

MADRID, 25. — El sots-secretari de Comunicacions, digué que per a evitar que les disposicions dictades en relació al plet que sostenen alguns usuaris de la Telefònica amb aquesta companyia, queden incumplides, és necessari fer constar.

Primer. La data en que fou desconnectat l'aparell.

Segon. El nombre de rebuts que ts pendents de pagament l'abonat.

Tercer. El temps que no va funcionar l'aparell a causa de la vaga.

Afegeí el senyor Galarza, que els rebuts anteriors i posteriors a la vaga hauran d'ésser satisfets pel abonat abans de que torni a ser connectats els seus aparells.

esmena en la qual demana que el tipus impositiu sigui igual en totes les províncies, tenint en compte la despesa que imposen avui alguns municipis per atendre la crisi de treball.

El senyor AZORIN, per la comissió, la refusa.

El senyor MAURA la defensa.

El senyor VERRARA, de la comissió, defensa el criteri d'aquesta.

El ministre de FINANCES diu que la desigualtat d'origenaris si fos acceptada aquesta esmena perquè alguns ajuntaments no dediquen aquesta despesa a remeiar l'atur obrer.

El senyor VILLANUEVA rectifica i insisteix que la càrrega del 10 per 100 sobre el contribuent es convertirà aleshores en un 20 per 100.

El ministre DE FINANCES explica al senyor Villanueva sobre la necessitat i justícia d'aquest augment.

(El senyor GOMEZ PARACHA ocupa la presidència.)

Després d'algunes observacions formulades pel senyor Azorin, aquest, en nom de la comissió, proposa que s'ajorni la discussió d'aquest article per demà.

El PRESIDENT diu que es pot posar a discussió l'artíclel segon, però no té altre remei que preguntar a la Cambra si accepta o no l'esmena que es discuteix.

El ministre DE FINANCES creu que s'ha d'estudiar aquest assumpte detingudament.

Per fi queda decidit l'ajornament de la votació de l'esmena.

Es passa a discutir un vot particular del senyor Azorin.

En aquest vot particular es diu que les finques dedicades a caça que no siguin propietat dels ajuntaments o mancomunals, hauran de pagar el 25 per 100 de recarrec; les dedicades a la cria de bestiar el 30 i els jardins particulars de determinada extensió el 40 per 100.

El senyor MARRACO, per la comissió, refusa el vot.

El senyor MAURA fa veure el poc nombre de diputats que hi ha a la Cambra mentre es discuteix un assumpte de tanta importància, i creu que la votació d'aquest vot particular caldria ajornar-lo per demà.

El ministre DE FINANCES prega el senyor Azorin que retiri el seu vot i el senyor Azorin accepta.

Es llegex a continuació una esmena del senyor Portela Valladares.

El senyor AZORIN diu que la comissió es veu obligada a decidir sobre una esmena que no coneix.

Prega al President que, donat el poc nombre de diputats que hi ha a la Cambra suspengui la sessió, i el president accedeix, aixecant-se la mateixa a les nou del vespre.

PER L'ABARATIMENT DE LA JUSTÍCIA

Els informes dels interventors de ferrocarrils seran gratuïts

Madrid, 25. — Al Ministeri d'Obres Públiques han facilitat el següent decret:

"Il·lustríssim señor: La real orden de 30 de octubre de 1926 que recogió lo dispuesto en la de 29 de noviembre de 1913 y en la circular de la Dirección General de Obras Públicas de 22 de diciembre de dicho año, estableció la percepción de derechos de 23 pesetas por cada uno de los informes que emitan los funcionarios técnicos de la división de